

Bismilahi-rrahmani-rrahim

Fjalimit të Xhumasë i

## **Kalifit të V-të të Xhematit Islamik Ahmedia, Hazret Mirza Masrur Ahmedit**

Mbajtur në Xhaminë e Londrës më

# **2 Janar 2004**

Hazuri tha se përlja dhe butësia janë aso kualitete që po t'i përvetësojë njeriu atëherë të gjithë ata që vijnë në kontakt me të, përkundër diferencave të tyre në fe, nuk do ta akuzojnë atë apo të gjejnë gabime në të. Si rezultat i këtij kualiteti ata ndjehen të afërt me të dhe dëshirojnë të miqësohen me të.

Në historinë njerëzore, shembulli më i përsosur i përlësisë ishte dhe mbetet Profeti i shenjtë s.a.s. Përkundër faktit se ishte *Khatamul Ambija* ai i këshillonte pasuesit e tij që të mos i japin atij epërsi mbi Hazret Musain a.s.

Profeti i shenjtë i posedonte këto cilësi të përlësisë dhe butësisë sepse sheriat i cili i ishte zbritur atij, pra Kurani i shenjtë predikonte një mësim të tillë. Në ajetin që e recitova në fillim Allahu thotë: *'Shërbëtorët e Zotit të Madhëruar janë ata të cilët ecin mbi tokë me përlësi. Dhe kur injorantët u drejtohen atyre, ata vetëm i përshëndetin me selam. Nuk grinden me ta por, kalojnë me dinjitet, bile edhe nëse injorantët insistojnë'*.

Nuk është në natyrën e tyre të grinden për gjëra të vogla. Kjo ishte ajo cilësi në karakterin e Profetit të shenjtë të cilën ai përpigj ta mbillte dhe ta zhvillonte edhe ndër pasuesit e tij.

Imam Razi duke e komentuar këtë ajet thotë se *'hun'* do të thotë përlje dhe mirësjellje, e që do të thotë të ecurit rrugës me përlje, dinjitet dhe me butësi e jo me krenari dhe arrogancë, siç thotë Allahu në Kuran: *'Va la tamshi fil ardhi maraha'* – ata nuk ecin mbi tokë me arrogancë dhe krenari.

Zaid bin Aslam transmeton: *'Unë po kërkoja shpjegimin e fjalës 'hulan' dhe nuk po e gjeja, por mu shfaq në ëndërr se ata janë ata njerëz të cilët nuk krijojnë çrregullime dhe rrëmuje nëpër tokë'*.

Hazret Ajaz bin Ma'az transmeton se Profeti i shenjtë s.a.s. na u drejtua dhe na tha: *'Allahu më ka shpallur se ju duhet ta përvetësoni përlësinë në atë shkallë që asnjëri prej jush të mos shfaqë arrogancë para dikujt'*.

Hazuri pastaj shtoi se ka disa njerëz që krenohen me namin e familjes së tyre, disa me pasurinë e tyre, me fëmijët ose shokët e tyre. Disa krenohen për rrobat e tyre të bukura. Të tillët nuk e shikojnë mësimin e Muhamedit s.a.s. që na e ka mësuar, i cili po të pasohej njerëzit do ta braktisnin krenarinë dhe përvetësonin modestinë e përlësinë.

Allahu e ngritë në pozitë të lartë atë i cili shfaqë përlësinë. Ata njerëz që mbahen të mëdhenj dhe mundohen ta tregojnë pozitën e tyre të lartë ata duhet ta dinë se pozitat e larta arrihen vetëm përmes përlësisë dhe butësisë. Pronari i kopshtit e çmon atë degë e cila nga pesha e frutave është kërrusur kah toka. Ngjashëm, Pronari i tokës dhe i qiejve e çmon atë, i cili nga modestia mbanë kokën ulur.

Antonimi i përlësisë është arroganca dhe mendjemadhësia. Hazret Mesihu i Premtuar thotë se pas idhujtarisë nuk ka mëkat dhe sëmundje më të madhe se arroganca dhe është pikërisht arroganca e cila e shpie njeriun kah idhujtaria. Hazret Khudri raporton se Profeti i shenjtë s.a.s. ka thënë: *‘Nëse njeriu për hir të Allahut e përvetëson përlësinë, Allahu e ngrit pozitën e tij në përputhje me përlësinë e treguar. Kush është i butë, Allahu do ta ngreh atë në pozitën e ilijjinëve (ata të nivelit më të lartë), ndërsa ata të cilët tregojnë arrogancë, Allahu do t’i ulë në pozitat më të ulëta deri sa të arrijnë ‘asfalus-safiliin’ (më të ulët e të ulëtëve) dhe do t’i vendosë ata në më të ulëtën shkallë të xhehenemit’.* Hazret Anasi rrëfen se Profeti i shenjtë s.a.s. ka thënë se: *‘Koka e secilit njeri është në dy zinxhirë. Njëri zinxhirë ngrehet deri në qiellin e shtatë ndërsa tjetri zinxhirë lëshohet teposhtë deri në tokën e shtatë. Dhe kur dikush shfaqë përlësi dhe e ulë kokën, Allahu e ngrit atë në drejtim të qiellit të shtatë; e nëse shfaqë arrogancë Allahu e ulë atë në tokën e shtatë, e cila pozitë është më e ulëta e të ulëtave’.*

Ka edhe një transmetim tjetër në të cilin Profeti i shenjtë s.a.s. ka thënë: *‘Kushdo që e ka ngritur kokën e tij në tokë, Allahu do t’ia këpusë atë në ditën e gjykimit. Dhe kushdo që e ka adoptuar përlësinë për hir të Allahut, Allahu do ta tërheqë atë kah vetja e tij dhe do t’i thotë: O ti njeri i devotshëm, eja kah Unë, eja kah Unë; dhe ata nuk do të kenë frikë as pikëllim’.*

Hazret Aisha, Allahu goftë i kënaqur me të, transmeton se njëherë Profeti i shenjtë s.a.s. mu drejtua dhe më tha: *‘Oj Ajshe bëhu e përlulur, se Allahu i do të përlulurit dhe i urren arrogantët’.*

Hazret Aisha kishte një status të lartë dhe ishte e përlulur, por Profeti i shenjtë vetëm na këshillon përmes saj.

Hazret Anasi transmeton se Profeti i shenjtë s.a.s. ka thënë: *‘Përlësia e ngrit njeriun në pozita të larta, pra, shfaqni përlësi dhe Allahu do t’u ngrejë juve në pozita të larta’.* Pastaj Profeti i shenjtë s.a.s. tha: *‘Kushdo që nga modestia dhe*

*përulësia nuk ka veshur rroba të shtrenjta, duke pasur mundësi të blejë, Allahu u thotë atyre se ju mund të vishni cilat të doni nga rrobat e besimit’.*

Edhe në ditët tona, posaçërisht në raste martesë, disa njerëz harxhojnë shuma të mëdha të parave për rrobat e nuses ose të dhëndrit, dhe këtë e bëjnë vetëm për t’u treguar para të tjerëve. Kjo është shtirje dhe mendjemadhësi. Në kohërat e vjetra, së paku, rrobat e mira i përdornin edhe të tjerët ose ato ruheshin për gjeneratat e ardhshme. Ndërsa, në ditët tona këto përdoren vetëm një herë. Duke e pasuar modën ata bien në ujërat e pretendimit dhe paraqitjes para të tjerëve, dhe kjo është qartë kundër mësimëve të Kuranit të shenjtë i cili mëson se besimtarët duhet t’i fshehin zbulimet e veta.

Ahmedianët duhet t’i shmangen gjërave të tilla e posaçërisht rrobave që shfaqin lakuriqësinë. Nëse dikush bartë rroba me qëllim të reklamimit para të tjerëve, ligësi të shumta do të lindin si pasojë. Allahu e mbrojtë çdo ahmedian, e posaçërisht çdo femër ahmediane nga reklamimi dhe mendjemadhësia, dhe u mundësoftë të bartin rrobat e fesë e të besimit. Të bartësh rroba të pastra e të mira nuk është e ndaluar; vetëm ato rroba janë të ndaluara të cilat vishen për të treguar arrogancë dhe fodullëk.

Hazret ibne Abas transmeton se Profeti i shenjtë s.a.s. ka thënë: *‘Modesti është gjithashtu që njeriu të pijë nga gota e vëllait të tij atë që ai e ka lënë. Allahu do ta ngrëjë statusin e tij për shtatëdhjetë shkallë dhe do t’ia falë shtatëdhjetë mëkate dhe do t’i zëvendësojë ato me sevabe’.*

Disa mendojnë se filani nuk është i kalibrit tim, prandaj unë nuk do të pijë atë që e ka lënë ai. Në këtë ka arrogancë dhe mendjemadhësi. Natyrisht është diçka tjetër nëse dikush është i sëmurë dhe duhet të ketë gotën e tij të veçantë.

Njëherë dikush e thirri Profetin e shenjtë *‘Ja khairul baria!’* (O më i miri i krijesave). Ai ia ktheu duke thënë se ai ishte Ibrahim i a.s.s. Kjo ishte përulje e skajshme.

Ka edhe një transmetim tjetër i cili thotë se njëherë dikush iu drejtua Profetit të shenjtë s.a.s. dhe duke i thënë: *‘O Muhamed! Ti, më i miri nga ne. O biri i më të mirëve tanë. O udhëheqësi ynë dhe bir i udhëheqësve tanë! Kur Profeti i shenjtë s.a.s. i dëgjoji këto fjalë tha: ‘Thuaje të vërtetën që djalli të mos përvidhet në fjalët tuaja. Unë jam Muhamed bin Abdullah dhe i Dërguar i Allahut. Nuk dëshiroj që ju ta ngrini statusin tim më lartë se që Allahu e ka caktuar’.*

Nganjëherë kur njeriu e lavdëron dikë ai krekoset edhe nëse ajo nuk është pozita e tij reale; ndërsa shikojeni praktikën e Profetit të shenjtë s.a.s.

Njëherë Profeti i shenjtë iu drejtua sahabëve të tij dhe u tha: *‘Asnjërin nga ju nuk mund ta shpënë në Xhenet veprat e tij’.* Dikush prej sahabëve tha: *‘O Profeti i Allahut, A as ty veprat tuaja?’* Profeti i shenjtë s.a.s. tha: *‘As mua. Po*

*të mos më mbulojë Allahu me mëshirën e Tij, as unë nuk do të futem në Parajsë’.*

Pra, mund ta shihni çfarë përlësie të skajshme tregonte i Dërguari i Allahut, ndërsa i tërë universi ishte krijuar për hir të tij dhe përkundër kësaj ai shfaqte një përlësi kaq të thellë.

Hazret Aisha thoshte se askush nuk posedonte morale më të larta se Profeti i shenjtë s.a.s. Sa herë që dikush nga sahabët e tij ose nga anëtarët e familjes e thërriste, ai thoshte: *Këtu jam!* Dhe prandaj në Kuranin e shenjtë Allahu thotë se ai posedonte morale të larta.

Për të shfaqur përlësinë e tij dhe për t’i udhëzuar të afërmit e tij në rrugë të drejtë ai u dha atyre një këshillë të shkëlqyer. Ai në një rast u tha hallës së tij Safijës dhe bijës së tij Fatimes: *‘Oj halla ime Safija, bija e Abdul Mutalibit, dhe oj Fatime, bija ime, unë nuk mund t’u shpëtoj nga dënimi i Allahut. Pra, kujdesuni për veten tuaj’.*

Pra, tha Kalifi, është vetëm mirësia dhe Bekimet e Allahut të cilat mund ta shpëtojnë dikë, prandaj secili duhet të jetë i përlur dhe të mundohet të veprojë në përputhje me urdhrat e Allahut dhe t’u shërbejë krijesave të Tij.

Hazret Mesihu i Premtuar a.s. thotë: *‘Njerëzit e një fisi më në zë nuk duhet të qeshin me ata të një fisi më të ulët. E as të thotë dikush se familja ime është e një pozite më të lartë shoqërore’.* Allahu thotë: *‘Unë nuk do t’i pyesë ata që vijnë para Meje se nga cili fis apo familje je, por do t’i pyes se cilat janë veprat tuaja’.* Prandaj Profeti i tha bijës së tij: *‘Allahu nuk do ta pyes prejardhjen tënde. Allahu nuk do t’i anashkalojë mëkatet tuaja për shkak se je bija e të Dërguarit’.*

Në ditët tona, nëse dikush e merr një pozitë ose është i pasur, ai menjëherë fillon të ndjehet mendjemadh. Ai fillon të mendojë se është superior ndaj të tjerëve. Të tillët flasin dhe sillen me të afërmit e tyre duke i konsideruar ata si më të ulët dhe më inferior. Nga ana tjetër ju e shihni shembullin e Profetit.

Hazret Ebu Bekri transmeton se kur dikush u gjend në prezencë të Profetit të shenjtë s.a.s. filloi të dridhej. Profeti i shenjtë s.a.s. iu drejtua atij me fjale qetësuese dhe i tha: *‘Mbaje veten. Ti nuk je në prezencë të një mbreti arrogant. Unë jam bir i asaj nëne e cila nga varfëria hante mish të thatë’.*

Hazret Mesihu i Premtuar a.s. thotë: *‘Besimtari i vërtetë nuk duhet të ndjehet kurrë mendjemadh. Ai duhet të posedojë përlësi, sjellje të mira dhe butësi, sepse këto ishin kualitetet e profetëve të shenjtë të Allahut, më i dalluari nga të cilët ishte Hazret Muhamedi s.a.s.’*

Dikush e pyeti një shërbëtor të Profetit të shenjtë se si e trajtonte atë i Dërguari i Allahut?. Ai u përgjigj se ai më shërben mua më shumë se unë atij. Ky është ai shembull i përkryer i përlësisë së skajshme.

Në kohën tonë, një shembull të përkryer të butësisë dhe përlësisë e kemi parë në shërbëtorin e përkryer të Profetit të shenjtë s.a.s. Mesihun e Premtuar a.s. Imamin e kohës sonë.

Hazret Mesihu i Premtuar a.s. thotë: *‘Jo vetëm ndaj myslimanëve ju duhet të silleni mirë dhe me butësi, por edhe ndaj hindusëve dhe jomyslimanëve të tjerë’*. Mesihu i Premtuar thotë se: *‘Njëherë unë kisha dalë për te ecur dhe me mua ishte një inspektor tatimesh. Në rrugë e takuam një plakë shtatëdhjetë vjeçare e cila kërkoi nga ne që t’ia lexonim një letër. Së pari ajo e luti inspektorin, i cili me përbuzje e shtyu më tutje. Mesihu i Premtuar tha se unë u ndjeva i lënduar nga sjellja e tij. Gruaja e vjetër pastaj mu drejtua mua dhe unë ia mora letrën, ia lexova dhe shpjegova mirë e mirë. Inspektori i taksave u ndje i turpëruar ngaqë u detyrua të rrinte në prezencë të asaj plake derisa unë e kreuva. Me këtë ai nuk beri asgjë përveç se e privoi veten e tij nga shpërblimi i një veprë të mirë.*

**Note:** This is an Albanian translation of Hazoor’s Hutba of **02 January 2004**.

The topic of this Hutba is: **Humbleness and Meekness**.

The translation has been prepared by the members of Kosovo Jama’at.